

اثر تراکم بوته بر ضریب خاموشی و کارایی استفاده از تابش در ژنوتیپ های جدید و قدیم گندم (*Triticum aestivum* L.)

محبوبه زاهد^{۱*} - سراله گالشی^۲ - ناصر لطیفی^۳ - افشین سلطانی^۴ - مهدی کلاته^۵ - رقیه السادات حسینی^۶

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۶/۱

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۳/۲۹

چکیده

دستیابی به تولید مطلوب و عملکرد بالا در گندم، مستلزم انطباق مراحل رشد رویشی و زایشی گیاه با شرایط جوی مساعد و افزایش کارایی استفاده از عوامل تولید بواسطه تراکم مطلوب می باشد. به منظور بررسی اثر تراکم بر کارایی مصرف نور در ارقام جدید و قدیم گندم، آزمایشی در ایستگاه تحقیقات کشاورزی گرگان طی سال زراعی ۸۷-۱۳۸۶ اجرا گردید. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با تیمار های تراکم در سه سطح (۱۵۰، ۲۶۲ و ۳۷۵ بوته در متر مربع) و سه ژنوتیپ گندم (فلات، تجن و N-81-18) به ترتیب به عنوان نماینده ای از ژنوتیپ های قدیم، متداول و جدید در منطقه در چهار تکرار انجام شد. نتایج نشان داد که بالاترین مقدار شاخص سطح برگ و ماده خشک برای لاین N-81-18 و در تراکم ۳۷۵ بوته در متر مربع بدست آمد. میزان ضریب خاموشی نور اندازه گیری شده در مراحل ساقه رفتن، آبستن، ظهور سنبله و گرده افشانی تحت تاثیر تراکم و رقم قرار نگرفت، اما تراکم بر میزان کارایی مصرف نور تاثیر گذار بود، بدین ترتیب که بالاترین میزان کارایی مصرف نور برای لاین N-81-18 (۲/۲۶ گرم بر مگاژول) و در تراکم ۳۷۵ بوته در متر مربع برآورد شد.

واژه های کلیدی: گندم، تراکم، ارقام، ضریب خاموشی، کارایی مصرف نور

مقدمه

در طولانی مدت پیشرفت ژنتیکی قابل توجه ای در عملکرد گندم صورت می گیرد که منجر به تولید ارقامی با سرعت رشد سریع تر و ماده خشک بیشتر در زمان رسیدگی می شود. اکبری و همکاران (۱)، گزارش کردند که برای معرفی ارقام با عملکرد بالا، در آینده ممکن است افزایش سطح برگ در نظر گرفته شود، چرا که سطح برگ بالا نقش مهمی در مقدار فتوسنتز و به دنبال آن تولید ماده خشک دارد. ضریب خاموشی نور (K) عبارت است از شیب منحنی نسبت نور عبور کرده از کانوپی در مقابل شاخص سطح برگ که با رگرسیون گیری لگاریتمی از نسبت نور عبور یافته از کانوپی نسبت به شاخص سطح برگ بدست می آید (۱۶). در یک جامعه گیاهی بسته به آرایش کاشت و ژنوتیپ گیاه، میزان ضریب خاموشی می تواند متغیر باشد (۴). کمانیان و همکاران (۱۰) با انجام آزمایشی روی ارقام مختلف گندم دریافتند که رقم، تراکم و تاریخ کاشت تأثیری بر ضریب خاموشی نور ندارد. یونوسا و همکاران (۱۹) مقدار ضریب خاموشی نور در گیاه گندم را بین ۰/۴۴ و ۱/۳۳ بر اساس تابش فعال

استان گلستان به دلیل گستره دشت ها و آب و هوای مستعد، همواره در بحث تولیدات زراعی کشور، جایگاهی خاص داشته است. وانگ و همکاران (۱۷)، تینگ هیو و همکاران (۱۵) شرط اول برای افزایش عملکرد و تولید بالا را بهینه سازی جذب نور از طریق شاخص سطح برگ و کارایی مصرف نور بیان کردند. بسیاری از محققان افزایش تراکم را عامل افزایش شاخص سطح برگ دانسته اند، در این شرایط، نوری که توسط سایه انداز گیاهی (کانوپی) گیاه دریافت می شود در سطح برگ بیشتری پراکنده می شود که این امر باعث افزایش راندمان فتوسنتزی و تولید ماده خشک و عملکرد بیشتر می شود (۳، ۸ و ۹). آستین و همکاران (۵) اظهار داشتند که

۱-۶ دانش آموختگان کارشناسی ارشد گروه زراعت، دانشگاه علوم کشاورزی و

منابع طبیعی گرگان

*- نویسنده مسئول: (Email: mzahed121@yahoo.com)

۲، ۳ و ۴- استادان گروه زراعت، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

۵- مربی پژوهشی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان

از ضد عفونی در خطوطی با فاصله ۲۰ سانتی متر (روی هر پشته ۳ خط) و در عمق ۵-۳ سانتی متر توسط ماشین بذر کار آزمایشی غلات در ۲۳ آبان ۸۶ کشت شد. بدین ترتیب تراکم های مورد نظر از راه وزنی و محاسبه وزن هزار دانه، اعمال شد. این آزمایش در شرایط عدم محدودیت آب، عناصر غذایی و کنترل آفات، بیماری ها و علف های هرز انجام شد. در طول فصل رشد به منظور حفظ رطوبت خاک در وضعیت مطلوب، آبیاری به صورت بارانی صورت گرفت. همچنین با وجین دستی کلیه کرت ها علف هرز نگه داشته شدند. در این تحقیق صفات مربوط به سطح برگ و وزن خشک در پاییز و زمستان هر ۱۵ تا ۲۰ روز یک بار و از ابتدای بهار هر ۱۰-۷ روز یک بار با استفاده از ۱۰ بوته از هر کرت اندازه گیری شد. سطح برگ ۱۰ بوته با استفاده از دستگاه سطح برگ سنج مدل دلتا - تی^۲ اندازه گیری شد. برای محاسبه ضریب خاموشی نور در سایه انداز گیاهی از دستگاه اکیوپار مدل ال- پی ۸۰^۳ و براساس روش ویلهلم و همکاران (۱۸) در مراحل ساقه رفتن، آبستن، ظهور سنبله و گرده افشانی و در ظاهر خورشیدی انجام شد. به کمک داده های حاصله کسر جذب نور توسط سایه انداز گیاهی مشخص و از آن در محاسبه ضریب خاموشی نور استفاده شد. به منظور توصیف روند تغییرات تجمع ماده خشک در طول فصل رشد از معادله لجستیک زیر استفاده شد که که زمان تا رسیدن به ۵۰ درصد حداکثر ماده خشک و میزان حداکثر ماده خشک تولیدی را نشان می دهد (۱۴).

$$TDM = \frac{TDM_{max}}{(1 + \exp(-a \times (dap - b)))} \quad (1)$$

در این معادله TDM ماده خشک تجمعی تولید شده، a ضریب معادله، b مدت زمانی که در آن تجمع ماده خشک به ۵۰ درصد حداکثر خود می رسد، dap روز پس از کاشت و TDM_{max} حداکثر ماده خشک تولید شده (گرم بر متر مربع) می باشد. جهت پیش بینی تغییرات شاخص سطح برگ نسبت به روزهای پس از کاشت از معادله لجستیک زیر استفاده شد:

$$LAI = \frac{(a \times \exp((-a) \times (dap - b)) \times c)}{(1 + \exp((-a) \times (dap - b)))} \quad (2)$$

که در این معادله LAI شاخص سطح برگ، dap روز پس از کاشت a, b, c ضرایب معادله می باشند. برای تعیین ضریب خاموشی از معادله زیر استفاده شد:

فتوسنتزی گزارش کردند. بین کل ماده خشک تولیدی و تابش فعال فتوسنتزی جذب شده رابطه ای خطی وجود دارد (۱۱)، که شیب این رابطه نشانگر کارایی مصرف تابش (RUE) می باشد. کارایی مصرف تابش عبارت است از مقدار ماده خشک تولید شده بر حسب گرم به ازای هر مگاژول تابش خورشیدی دریافت شده (۶). دیر و همکاران (۷)، گزارش کردند که کارایی مصرف تابش عمدتاً از طریق عوامل ژنتیکی کنترل می شود، ولی تحت تأثیر عوامل محیطی و مدیریت های زراعی نظیر تراکم و فواصل بوته ها، تاریخ کاشت و رقم نیز قرار می گیرد. موریسون و همکاران (۱۳) در آزمایشی مشابه ملاحظه کردند که در تراکم های بسیار بالا، خوابیدگی و تخریب کلروفیل در گیاه افزایش یافته و نتیجه این تغییرات موجب افت عملکرد می شود. عدم نور کافی رسیده به برگ ها، دلیل اصلی پیری زودرس آن ها است. تراکم مطلوب می تواند از طریق تأثیر بر میزان تابش دریافت شده توسط برگ ها، پیری آن ها را به تأخیر اندازد. به نظر می رسد که با استفاده از روابط نوری و میزان شاخص سطح برگ می توان مناسب ترین تراکم را جهت حصول حداکثر عملکرد بدست آورد (۴). این تحقیق با هدف ارزیابی میزان اثر تراکم های مختلف بوته بر ضریب خاموشی و کارایی استفاده از نور در دو رقم و یک لاین گندم در شرایط آب و هوایی گرگان انجام شد.

مواد و روش ها

این آزمایش در سال زراعی ۸۷-۱۳۸۶ در ایستگاه تحقیقاتی کشاورزی گرگان واقع در پنج کیلومتری شمال گرگان اجرا شد. شهرستان گرگان با عرض جغرافیایی ۳۶ درجه و ۸۵ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۵۴ درجه و ۳۰ دقیقه شرقی، در ارتفاع ۱۳ متر از سطح دریا قرار دارد. آمار ماهیانه آب و هوا در جدول ۱ نشان داده شده است.

آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با چهار تکرار اجرا شد. تیمارهای مورد آزمایش شامل سه سطح تراکم بذر (۱۵۰، ۲۶۲ و ۳۷۵ بذر در متر مربع) و سه ژنوتیپ گندم (فلات، تجن و N-81-18 به ترتیب به عنوان نماینده ای از ارقام قدیمی، متداول و جدید در منطقه) بودند. پس از انجام عملیات شخم و دیسک، کرت هایی به طول پنج و عرض ۲/۴ متر آماده شدند. میزان کود توصیه شده قبل از کاشت ۱۶۰ کیلوگرم P₂O₅ از منبع سوپر فسفات تریپل، ۱۶۰ کیلوگرم K₂O از منبع سولفات پتاسیم و ۵۰ کیلوگرم ازت از منبع اوره در هکتار بود و همچنین، ازت به میزان ۵۰ کیلوگرم در هکتار در مرحله پنجه زنی و ۵۰ کیلوگرم در هکتار در مرحله گرده افشانی به صورت سرک مصرف شد. بذور پس

جدول ۱- میانگین دمای بیشینه و کمینه، تشعشع و مجموع بارندگی در دوره رشد گیاه گندم (۸۷-۱۳۸۶) در مقایسه با آمار بلند مدت (۸۲-۱۳۳۹) در شرایط آب و هوایی گرگان

ماه	حد اکثر دما (درجه سانتیگراد)	حد اقل دما (درجه سانتیگراد)	بارندگی (میلیمتر)	تشنعشع (مگاژول بر متر مربع)
آذر	۱۴/۹	۱۶	۵/۸	۶/۳
دی	۸	-۲/۳	۳/۸	۹/۴
بهمن	۱۰/۷	۱۲/۴	۰/۴	۳/۴
اسفند	۱۸/۵	۱۴/۵	۶/۱	۲/۵
فروردین	۲۳/۵	۱۹/۳	۹	۱۱/۳
اردیبهشت	۲۶/۶	۲۴/۹	۱۳/۸	۱۳/۹
خرداد	۲۹/۹	۲۹/۶	۱۸/۵	۱۸/۴
تیر	۳۵/۸	۳۲	۲۰/۶	۲۱/۹

اثر سطوح مختلف تراکم بوته، زوتوپ های گندم و بر همکنش آن ها بر شاخص سطح برگ در مراحل ساقه رفتن، غلاف رفتن، ظهور سنبله و گرده افشانی در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود. با افزایش تراکم بوته، شاخص سطح برگ به طور معنی داری افزایش یافت، که این خود به دلیل توسعه سریع تر سایه انداز گیاهی در تراکم های بالاتر بود. بنابراین میزان تابش دریافت شده توسط سایه انداز گیاهی افزایش می یابد. این امر باعث افزایش میزان فتوسنتز می شود و افزایش میزان فتوسنتز در گیاه نیز باعث تولید ماه خشک بیشتر می گردد، محققان دیگر نیز نتایج مشابهی را به دست آورند (۳، ۸ و ۹).

در شکل های ۱، ۲ و ۳، روند تغییرات سطح برگ در زوتوپ های مختلف گندم در طول فصل رشد نشان داده شده است. اکبری و همکاران (۱)، گزارش کردند که برای معرفی ارقام با عملکرد بالا در آینده ممکن است افزایش سطح برگ مد نظر گرفته شود، چرا که سطح برگ بالا و سایر ویژگی های مورفولوژیکی نقش مهمی در مقدار فتوسنتز و به دنبال آن تولید ماده خشک دارد.

$$F = 1 - \exp(-k_{par} \times LAI) \quad (3)$$

در این معادله F نسبت دریافت تابش، K_{PAR} ضریب خاموشی بر پایه تابش فعال فتوسنتزی و LAI شاخص سطح برگ است (۱۲). ضریب خاموشی به دست آمده بر پایه تابش فعال فتوسنتزی K_{PAR} است که با استفاده از رابطه تجربی اسکوایر (۲۰) به ضریب خاموشی بر پایه کل تابش خورشیدی (K_s) قابل تبدیل است:

$$K_s = 0.75 K_{PAR} \quad (4)$$

مقدار کارایی مصرف نور از برازش رابطه خطی بین تابش جمعی دریافت شده و ماده خشک جمعی از کاشت تا رسیدگی محاسبه شد که شیب این خط RUE می باشد میزان تابش جمعی بر اساس برنامه int-PAR بدست آمد (۱۱). تجزیه و تحلیل صفات مورد ارزیابی در این تحقیق از نرم افزار SAS و برای مقایسه میانگین ها از آزمون LSD در سطح پنج درصد استفاده شد (۲). از نرم افزار EXCEL نیز برای ترسیم نمودارها و گراف ها استفاده شد.

نتایج و بحث

شاخص سطح برگ: بر اساس نتایج تجزیه واریانس (جدول ۲)

جدول ۲- تجزیه واریانس (میانگین مربعات) شاخص سطح برگ و مجموع ماده خشک زوتوپ های گندم در تراکم های مختلف

منابع تغییر	درجه آزادی	شاخص سطح برگ	ماده خشک
بلوک	۳	۰/۸۳ ^{ns}	۲۱۸۱۶۶۸/۷۳ ^{**}
رقم	۲	۹/۸۲ ^{**}	۲۱۲۹۰۸۷/۷۵ ^{**}
تراکم	۲	۹/۳۹ ^{**}	۲۰۱۶۹۷/۸۳ ^{ns}
رقم×تراکم	۴	۲/۷۸ ^{**}	۳۷۴۰/۵۷ ^{ns}
خطا	۲۴	۱/۹۳	۷۰۵۲۳۸۹۲/۷۴

* و ** - به ترتیب تفاوت معنی دار در سطح احتمال پنج و یک درصد و ns معنی دار نمی باشد.

جدول ۳- اثر برهمکنش تراکم بوته و ژنوتیپ بر شاخص سطح برگ

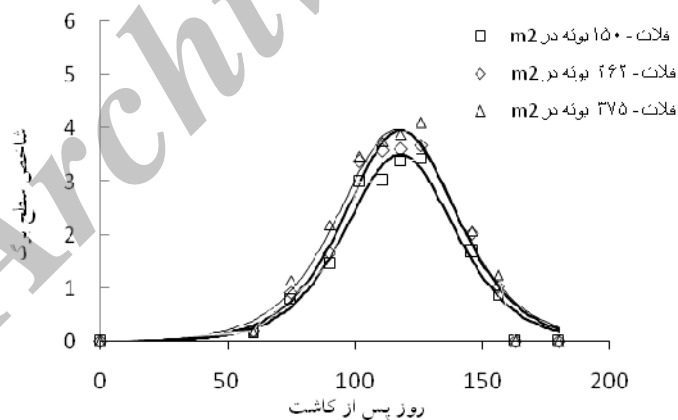
تراکم (بوته در متر مربع)	ژنوتیپ	شاخص سطح برگ
۱۵۰	N-81-18	۳/۵۱ ^a
	تجن	۳/۴۰ ^b
	فلات	۳/۲۵ ^c
۲۶۲	N-81-18	۴/۱۶ ^a
	تجن	۳/۶۸ ^b
	فلات	۳/۵۶ ^c
۳۷۵	N-81-18	۴/۶۰ ^a
	تجن	۳/۷۴ ^b
	فلات	۳/۶۶ ^c

حروف مشابه در هر ستون به لحاظ آماری در سطح پنج درصد معنی دار نمی باشند.

جدول ۴- مقایسه میانگین ماده خشک تجمعی تحت سطوح مختلف تراکم در ارقام گندم

تیمار	ماده خشک تجمعی (گرم در متر مربع)	ژنوتیپ	تراکم (بوته در m ²)
N-81-18	۱۲۹۹/۸۴ ^a	تجن	۱۵۰
	۱۰۸۴/۷۰ ^b	فلات	
	۱۰۱۴/۷۷ ^c		
۲۶۲	۹۶۱/۴۳ ^c	تجن	۲۶۲
	۱۱۷۱/۰۶ ^b	فلات	
	۱۲۶۷/۶۰ ^a		
۳۷۵			۳۷۵

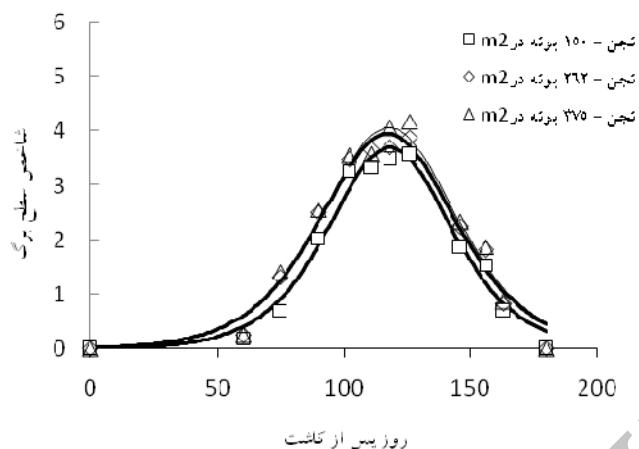
حروف مشابه در هر ستون به لحاظ آماری در سطح پنج درصد معنی دار نمی باشند.

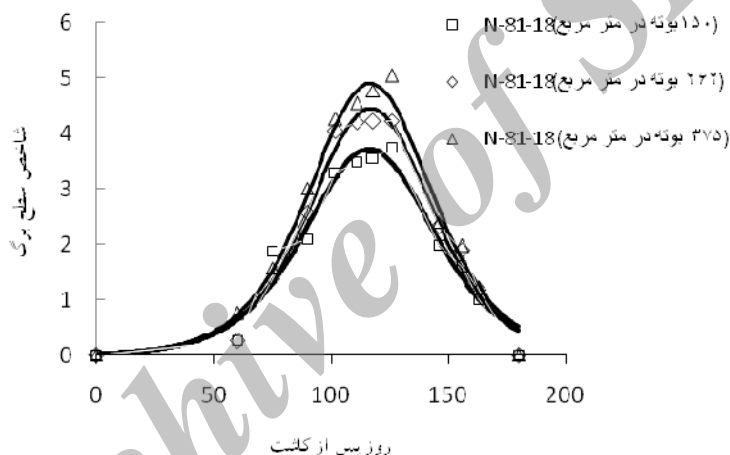
شکل ۱- تغییرات شاخص سطح برگ نسبت به روز پس از کاشت رقم فلات در سطوح مختلف تراکم بوته

تراکم ۳۷۵ بوته در متر مربع بیشترین و تراکم ۱۵۰ بوته در متر مربع کمترین وزن خشک را به خود اختصاص دادند (جدول ۴).

ماده خشک تجمعی: بر اساس نتایج تجزیه واریانس (جدول ۲) اثر سطوح مختلف تراکم بوته و ژنوتیپ های گندم بر ماده خشک تجمعی در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود، اما اثر برهمکنش آن ها بر این صفت معنی داری نبود. مقایسه میانگین ها نشان داد که

شکل ۲- تغییرات شاخص سطح برگ نسبت به روز پس از کاشت رقم تجن در سطوح مختلف تراکم بوته

شکل ۳- تغییرات شاخص سطح برگ نسبت به روز پس از کاشت لاین N-81-18 در سطوح مختلف تراکم بوته

یافته توسط کانوپی بستگی دارد که با افزایش تراکم، تغییری در نحوه توزیع برگ‌ها صورت نمی‌گیرد. مقادیر ضریب خاموشی نور بین ژنوتیپ‌های گندم و سطوح مختلف تراکم بوته تفاوت معنی‌داری نداشت. کماتیان و همکاران (۱۰) با انجام آزمایشی بر روی ارقام مختلف جو دریافتند که رقم، تراکم و تاریخ کاشت تأثیری بر ضریب خاموشی نور ندارد.

کارایی مصرف نور: مقدار RUE محاسبه شده برای لاین N-81-18 در تراکم ۱۵۰، ۲۶۲ و ۳۷۵ بوته در مترمربع به ترتیب ۱/۹۳، ۱/۹۳ و ۲/۲۵ گرم بر مگاژول، برای رقم تجن به ترتیب ۱/۷۶، ۱/۹۳ و ۲/۲۱ گرم بر مگاژول و در رقم فلات نیز به ترتیب ۱/۷۵، ۱/۹۴ و ۲/۱۷ گرم بر مگاژول برآورد شد. این نتایج نشان می‌دهد که افزایش شاخص سطح برگ با افزایش میزان تراکم تا سطح ۳۷۵

به عبارتی دیگر با افزایش تراکم از ۱۵۰ به ۳۷۵ بوته، در طول فصل رشد ماده خشک تولیدی به طور معنی‌داری افزایش یافت. در بین ژنوتیپ‌های مختلف نیز لاین N-81-18 بیشترین و رقم فلات کمترین ماده خشک را تولید کردند. نتایج نشان داد که روند افزایش ماده خشک با افزایش تراکم بوته ثابت نشده است و این مسأله بیان می‌دارد که می‌توان در آنالیزهای بعدی تراکم‌های بیشتر را مورد مطالعه قرار داد تا مشخص گردد در چه تراکمی افزایش ماده خشک متوقف سیر نزولی را طی خواهد کرد (جدول ۴).

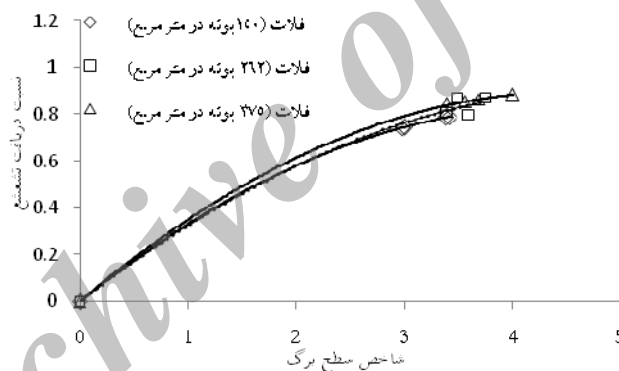
ضریب خاموشی نور: معادله ۳ به خوبی تغییرات دریافت تابش را در مقابل شاخص سطح برگ در مراحل ساقه رفتن، غلاف رفتن، ظهور سنبله و گرده افشانی توجیه می‌کند (۱۲). به نظر می‌رسد مقدار ضریب خاموشی به چگونگی توزیع برگ‌ها و مقدار نور عبور

مصرف نور با زودتر بسته شدن کانونی افزایش می یابد که این زود بسته شدن از افزایش تراکم بوته در واحد سطح و یا کاهش فاصله بین ردیف حاصل می شود.

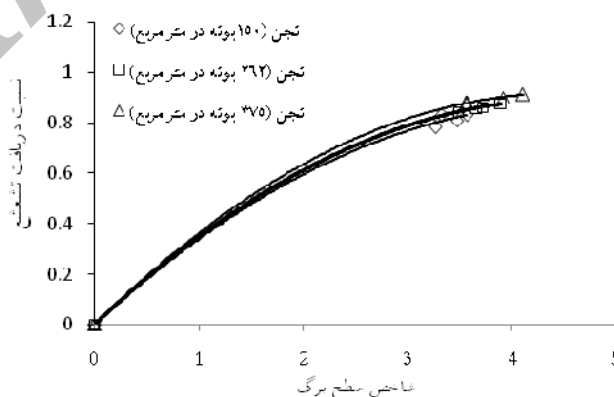
بوته در متر مربع سبب افزایش کارایی مصرف نور شد (شکل ۱۱، ۱۰ و ۱۲). با مقایسه بین سطوح مختلف تراکم مشخص شد که تفاوت معنی داری بین مقادیر RUE وجود داشت (جدول ۶). کارایی

جدول ۵- برآورد مقدار ضریب خاموشی (K) از معادله $Y=1-\exp(-K \times LAI)$ در سطوح مختلف تراکم و ژنوتیپ های گندم. n تعداد نمونه، CV ضریب تغییرات، RMSE جذر میانگین مربعات خطا و R^2 ضریب تبیین می باشد.

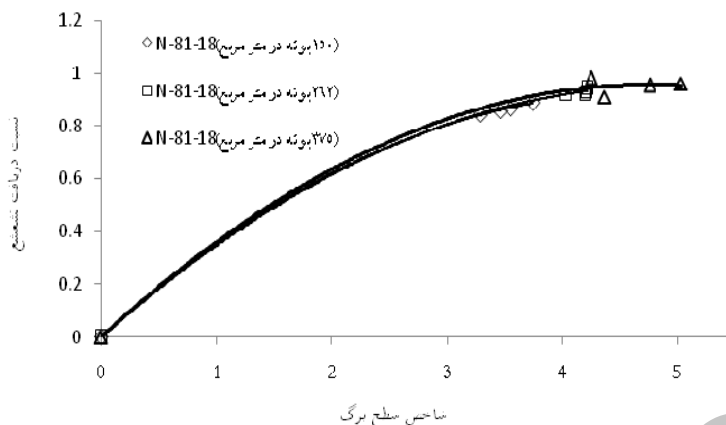
رقم	تراکم (بوته در مترمربع)	n	k±se	CV	RMSE	R^2
N-81-18	۱۵۰	۱۰	0.60 ± 0.032	۱/۹۸	۰/۰۲۶	۰/۹۹
	۲۶۲	۱۰	0.61 ± 0.017	۲	۰/۰۱۱	۰/۹۹
	۳۷۵	۱۰	0.63 ± 0.027	۱/۹۶	۰/۰۱۵	۰/۹۹
تجن	۱۵۰	۱۰	0.52 ± 0.045	۳	۰/۰۳۷	۰/۹۹
	۲۶۲	۱۰	0.53 ± 0.089	۲	۰/۰۱	۱
	۳۷۵	۱۰	0.59 ± 0.046	۲	۰/۰۲۸	۰/۹۹
فلات	۱۵۰	۱۰	0.50 ± 0.07	۱/۹۹	۰/۰۵۱	۰/۹۹
	۲۶۲	۱۰	0.52 ± 0.08	۲	۰/۰۳	۰/۹۹
	۳۷۵	۱۰	0.54 ± 0.07	۱/۹۸	۰/۰۱	۰/۹۹

شکل ۴- رابطه بین نسبت دریافت تابش اندازه گیری شده در مقابل شاخص سطح برگ رقم فلات در سطوح مختلف تراکم

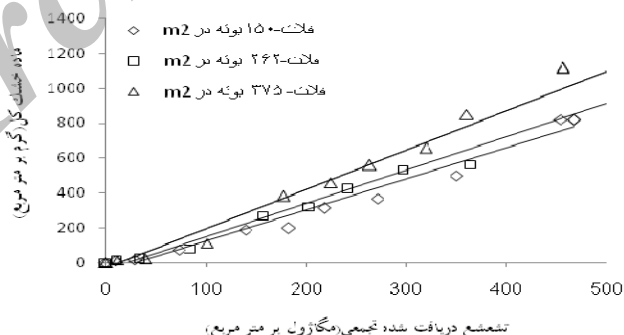
شکل ۵- رابطه بین نسبت دریافت تابش اندازه گیری شده در مقابل شاخص سطح برگ رقم تجن در سطوح مختلف تراکم

شکل ۶- رابطه بین نسبت دریافت تابش اندازه گیری شده در مقابل شاخص سطح برگ لاین N-81-18 در سطوح مختلف تراکم

جدول ۶- ضرایب (b و a) معادله $Y = a + bx$ بین ماده خشک کل تجمعی و تشعشع دریافت شده تجمعی ارقام و سطوح مختلف تراکم (مقدار عددی ضریب b، کارایی مصرف نور بر حسب مگاژول تشعشع فعال فتوسنتزی دریافت شده بر گرم ماده خشک می باشد). n تعداد نمونه، CV ضریب تغییرات، RMSE جذر میانگین مربعات خطا و R^2 ضریب تبیین می باشد.

R^2	RMSE	CV	b±se	a±se	n	تراکم (بوته در m^2)	ژنوتیپ
۰/۹۸	۶۳/۳۲	۵/۱۶	۱/۹۳±۰/۰۹	-۴۹/۵۵±۳۳/۸۵	۱۰	۱۵۰	N-81-18
۰/۹۷	۶۸/۴۳	۵/۰۳	۱/۹۳±۰/۰۹	-۶۶/۱۸±۳۷/۴۱	۱۰	۲۶۲	
۰/۹۷	۱۰۹/۶۶	۲/۹۰	۲/۲۶±۰/۱۳	-۵۶/۰۲±۶۰/۳۹	۱۰	۳۷۵	
۰/۹۷	۲۲/۰۵	۴/۹۶	۱/۷۶±۰/۱	-۱۲/۰۴±۳۶/۸۰	۱۰	۱۵۰	تجن
۰/۹۷	۷۳/۰۸	۵/۲۹	۱/۹۳±۰/۱	-۲۵/۳۱±۳۹/۸۰	۱۰	۲۶۲	
۰/۹۵	۱۲۱/۵۷	۵/۹	۲/۲۱±۰/۱۶	-۴۳/۰۳±۶۶/۶	۱۰	۳۷۵	
۰/۹۵	۷۵/۰۳	۴/۵۳	۱/۷۵±۰/۱۳	-۵۹/۰۷±۳۹/۹۲	۱۰	۱۵۰	فلات
۰/۹۴	۱۰۴/۰۴	۵/۲۳	۱/۹۴±۰/۱۶	-۴۳/۶۱±۵۵/۶۲	۱۰	۲۶۲	
۰/۸۹	۱۵۳/۰۱	۵/۵۱	۲/۱۷±۰/۲۶	-۷۴/۷۷±۸۶/۱۴	۱۰	۳۷۵	

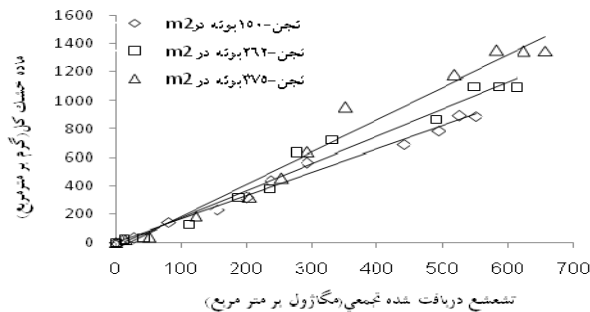

شکل ۷- برازش رابطه خطی بین ماده خشک کل در برابر تشعشع دریافت شده تجمعی فلات در سطوح مختلف تراکم

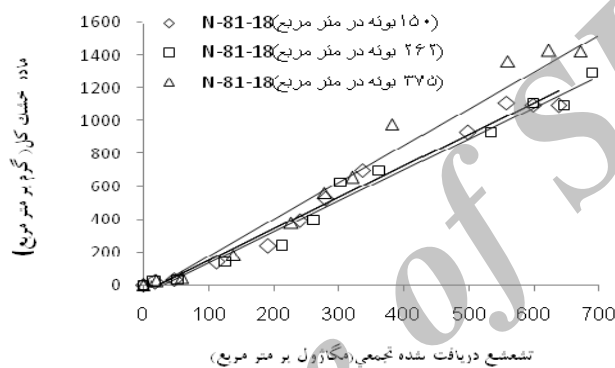
زیادی به نوع گونه زراعی دارد نه ارقام یک گونه. در مجموع با افزایش تعداد بوته در متر مربع، میزان شاخص سطح برگ افزایش یافت، این عمل باعث افزایش کارایی استفاده از تابش توسط گیاه شد.

این امر منجر به افزایش شاخص سطح برگ و افزایش حداکثر دریافت تابش می شود. بین مقادیر RUE در ارقام گندم تفاوتی مشاهده نشد. به نظر می رسد که مقدار کارایی مصرف نور وابستگی

مقادیر ضریب خاموشی نور نیز بین ژنوتیپ های گندم و سطوح مختلف تراکم بوته تفاوت معنی داری را نشان نداد.

شکل ۸- برازش رابطه خطی بین ماده خشک کل در برابر تشعشع دریافت شده تجمعی تجن در سطوح مختلف تراکم

شکل ۹- برازش رابطه خطی بین ماده خشک کل در برابر تشعشع دریافت شده تجمعی N-81-18 در سطوح مختلف تراکم

منابع

- ۱- اکبری، غ.، ص. صالحی زرخونی، م. یوسفی راد، م. نصیری، س. متقی، و ا. لطفی فر. ۱۳۸۶. ارزیابی برخی خصوصیات مورفولوژیک موثر بر عملکرد و اجزای عملکرد در ده رقم برنج. پژوهش در علوم کشاورزی ۲: ۱۳۰-۱۳۷.
- ۲- سلطانی، ا. ۱۳۸۶. کاربرد روش های آماری در تحقیقات کشاورزی. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. ۷۴ ص.
- ۳- کوچکی، ع. و ا. سلطانی. ۱۳۷۷. اصول و عملیات کشاورزی در مناطق خشک. انتشارات نشر آموزش کشاورزی. ۹۸۴ ص.
- ۴- مجد نصیری، ب. و م. ر. احمدی. ۱۳۸۴. تاثیر فصل کاشت و فاصله بوته در نحوه توزیع بوته و جذب در جامعه گیاهی ژنوتیپ های مختلف گلرنگ. مجله علوم کشاورزی ایران ۳۶: ۶۳-۷۳.
- 5- Austin, R. B., J. Bingham, R. D. Blackwell, L. T. Evans, M. A. Ford, C. L. Morgan, and M. Taylor. 1980. Genetic improvements in winter wheat yields since 1900 and associated physiological changes. *J. Agr. Sci.* 94: 675-689.
- 6- Bonhomme, R. 2000. Beware of comparing RUE values calculated from PAR vs. Solar radiation or absorbed vs. intercepted radiation. *Field Crops Res.* 68: 242-252.
- 7- Dwyer, L., R. I. Stewart, L. Hamilton, and L. Honwing. 1992. Ear position and vertical distribution of leaf area in corn. *Agron. J.* 84: 430-438.
- 8- Hasegawa, T., and T. Horie. 1996. Leaf nitrogen, plant age and crop dry matter production in rice. *Field Crops Res.* 47:107-116.
- 9- Holshouser, D. L., and J. P. Wittaker. 2002. Plant population and row spacing effects on early soybean productions systems in the mid-Atlantic USA. *Agron. J.* 94: 603-611.
- 10- Kemanian, A. R., C. O. Stockle, and D. R. Huggins. 2004. Variability of barley ratiqation use efficiency. *Crop Sci.* 44:1662-1672.
- 11- Lecoecur, J., and B. Ney. 2003. Change with time in potential radiation use efficiency in field pea. *Eur. J. Agron.* 19:91-105.

- 12- Monsi, M., and T. Saeki. 1953. Uber den lichtfaktor in den pflanze sellschaften und seine bedeutung fur die stoffproduktion. Jpn. J. Bot. 14:22-52.
- 13- Morison, M. J., D.W. Stewart, and P. B. Mc Vettey. 1992. Maximum areas expansion rate and duration of summer rape leaves. Can. J. Plant Sci. 72: 117-126.
- 14- Robertson, M. J., S. Silim, Y. S. Chauhan, and R. Ranganathan. 2001. Predicting growth and development of pigeonpea: biomass accumulation and partitioning. Field Crop Res. 70:89-100.
- 15- Ting-Hui, D., C. Xin, G. Sheng-Lil, H. Ming-De, and L. K. Heng. 2006. Effect of nitrogen management on yield and water use efficiency of rainfed wheat and maize in northwest China. Pedosphere, 16: 495-504.
- 16- Villabos, F. J., L. J. Testi, M. Hidalgo. Pastor, and F. Orgaz. 2006. Modeling potential growth and yield of olive (*Olea europea* L.) canopies. Eur.J. Agron, 24: 296-303.
- 17- Wang, D. J., J. H. Lin, R. J. Sun, L. Z. Xia, and G. Lian. 2003. Optimum nitrogen rate for a high productive rice-wheat system and its impact on the groundwater in the Taihu Lake area. Acta Pedologica Sinica (in Chinese), 40 (3): 426-432.
- 18- Wilhelm, W. W., K. Ruwe, and M. R. Schlemmer. 2000. Comparison of three leaf area index metrs corn canopy. Crop Sci. 40: 1179-1183.
- 19- Yunusa, I. A. M., H. M. Siddique, R. K. Belford, and M. M. Karimi. 1993. Effect of canopy structure on efficiency of radiation interception and use in spring wheat during the pre- anthesis period in a Mediterranean- type environment. Field Crops Res, 35: 113-122.
- 20- Squire, G. R. 1990. The physiology of crop production. CAB International. Wallingford, UK.

Archive of SID